

EFE

Del vis-a-vis al

Ell va entrar al centre penitenciari complir una pena de sis anys, i encara amb la seua tasca com a conseller de seua gestió com a directora general de en el qual també hauria comès diverses Consuelo Ciscar poden passar del vis conviurien a la garjola.

Les poques notícies que arriben de la presó de Picassent parlen d'un Rafael Blasco molt aplicat, tan participatiu com comunicatiu. Malgrat tractar-se d'un reclus VIP, que fa poc alternava amb presidents de la Generalitat, grans empresaris i directores de diari, sembla haver-se adaptat a la mar de bé a la vida carcerària. És un animal polític que ara viu entre reixes, com si el Centre Penitenciari de València Antoni Asunción Hernández –el nom oficial que acaba de posar-li el Ministeri de l'Interior– fóra un zoològic d'espècimens polítics perillosos. Les visites, això sí, estan restringides.

Blasco va ser condemnat a sis anys de presó per malversació, prevaricació i falsedat. El desviament d'1,6 milions d'euros que havien d'anar a Nicaragua i van destinar-se a la compra de pisos i habitatges a València durant la seua etapa com a conseller –és a dir, la primera peça separada del *cas Cooperació*– va posar fi a una trajectòria política que remuntava a la preautonomia i que es va allargar fins ben entrat el segle XXI. Membre del Govern valencià amb el socialista Joan Lerma i els populars Eduardo Zaplana, José Luis Olivas i Francisco Camps, amb Alberto Fabra va oficiar com a portaveu del PPCV a les Corts.

De l'escó de síndic va passar a un de no adscrit, d'allà va emigrar al Tribunal Superior de Justícia, i amb la sentència condemnatòria sota el braç, va marxar cap a casa, on va esperar, neguitós, la resolució del Suprem de l'últim recurs que va poder presentar.

I el Suprem no va tenir pietat. Va rebaixar-li la pena de presó de vuit anys a sis anys i mig, però va reprovar-li que haguera "trepitjat els sentiments nobles del ciutadà que desitja, agraçosament, que una part de la seua contribució a l'erari públic es destine a aquestes finalitats solidàries transnacionals, malgrat que això comporte una disminució indirecta de les prestacions públiques de què podria beneficiar-se". Literalment.

En realitat, aquesta és només la primera de les tres estacions de penitència del *via crucis* que haurà de suportar Blasco els pròxims mesos. Les dues peces encara pendents fins i tot són més perilloses per als seus interessos, i precisament per aquest motiu, el set vegades conseller podria admetre algun delictes a fi de rebaixar la pena.

La segona peça, en què hi ha 23 encausats, investiga el presumpte desviament de diners que havien de tenir com a destinació Perú o Guinea a la compra d'un iot i dos apartaments a Miami. I

la tercera, la més greu, s'ocupa de la construcció d'un hospital a Haití, taxat en 3,8 milions d'euros i que va ser adjudicat a la trama corrupta a través de la Fundación Hemisferio. L'hospital no es va acabar i no se sap amb certesa quina quantitat de diners s'hi va malbaratar.

La Generalitat Valenciana –tal com va anunciar el president, Ximo Puig, a les Corts– ha pogut recuperar una part dels fons de Nicaragua que van ser malversats. En concret, el forat ascendia a 1.623.819 euros i se n'han pogut ingressar 114.000. Una part petita però que l'administració està convençuda que s'incrementarà.

En aquest sentit, Blasco accedirà a una admissió de la culpa –com ha fet recentment l'empresari Enrique Ortiz, que ha reconegut que finançava il·legalment el PPCV– si això pot exonerar-lo d'una part de la condemna carcerària. O dit d'una altra manera, l'ex-conseller estaria disposat a estalviar-se el judici i abonar una multa quantiosa a canvi de no haver de passar massa anys a la presó.

La Fiscalia Anticorrupció, però, no s'avé a negociar. Ja va rebre amb mala cara la reducció d'un any i mig de presó decretada pel Suprem, i ara, amb la investigació enllestida i les proves ben lligades, vol que se celebre la vista oral.

reagrupament?

de Picassent ara fa 10 mesos per tal de té dos judicis pendents, també relacionats Cooperació. A ella ara la investiguen per la l'IVAM, càrrec que va ocupar un decenni i irregularitats greus. Rafael Blasco i a vis al reagrupament familiar. Això sí, ara

Reportatge de Víctor Maceda

PRATS I CAMPS

Reagrupament familiar?

Segons com es mire, la bona notícia per a Blasco podria ser que es retrobara a la presó amb la seua esposa, Consuelo Ciscar. Un reagrupament familiar ben particular que cada dia té més opcions de prosperar.

No debades el Jutjat d'instrucció número 21 de València ha imputat Ciscar -germana de l'ex-conseller i ex-secretari general del PSOE- pels presumptes sobrecostos en l'adquisició d'obres per a l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM), el centre pictòric que sempre va somiar de dirigir i del qual es va fer càrrec entre el 2004 i el 2014, moment en què Alberto Fabra va decidir prescindir d'ella.

Això sí, li va trobar refugi al Consell Valencià de Cultura (CVC), institució consultiva de la Generalitat formada per diverses personalitats nomenades pels partits polítics en funció de la seua representació a les Corts. Una eixida d'emergència que ara, ateses les informacions que van sorgint, PSPV-PSOE, Compromís, Podem i Esquerra Unida també reclamen que abandone.

El síndic socialista a l'hemicicle, Manolo Mata, considera que "és una indignitat per al món de la cultura i per a la societat valenciana que una imputada per prevaricació, malversació de cabals

públics i falsedat documental, entre més delictes, continue formant part del Consell Valencià de Cultura". "És una autèntica vergonya que encara en siga membre", ha afegit el síndic de Compromís, Fran Ferri. Esquerra Unida no sols n'ha exigit la dimissió "immediata", sinó que també ha instat la Generalitat Valenciana a personar-se en el cas, i Podem, a la comissió d'educació i cultura parlamentària del proppassat 31 de març, va sol·licitar la compareixença de Ciscar per tal que explique la "idoneïtat" de continuar al CVC. La proposta va ser aprovada de manera unànime, per tots els grups, una circumstància cridanera.

El fet cert és que el PPCV, en la línia severa contra la corrupció que s'ha proposat seguir la presidenta actual del partit, Isabel Bonig, ja ha demanat a Ciscar que hi renunciï. El diputat popular Miguel Àngel Mulet, com a portaveu de cultura, ha al·legat que es tracta d'un problema "ètic" i "estètic". No és la primera vegada que Ciscar es veu esquitxada per un episodi de presumpta corrupció: els seus negocis amb Gao Ping, un dels màxims exponents de la màfia xinesa, galerista d'art expert en neteja de capital, ja van qüestionar la conveniència de les seues amistats. L'any 1968, l'IVAM va abonar a Ping més

de 440.000 euros per una seixantena de fotografies.

La morbositat per la declaració de Ciscar a la comissió és notable. Quan concloga la d'aquest dijous, 28 d'abril, els portaveus dels diversos grups procediran a reunir-se per fixar la data de la següent. És probable que durant el maig n'hi haja un parell, i sembla més factible que l'ex-rectora de l'IVAM siga citada en la segona, cap a final de mes.

Les petjades i la UDEF

La Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal (UDEF) de la policia espanyola fa temps que investiga l'increment patrimonial -immobiliari i, sobretot, mobiliari- de l'ex-directora de l'IVAM. La presència a la casa familiar de la Barraca d'Aigües Vives (Alzira, Ribera Alta) de nombrosos quadres de pintors famosos que al seu dia van exposar a la pinacoteca que ella dirigia són les petjades que els agents de la UDEF analitzen per trobar l'explicació a sobrecostos que, en alguns casos, se situen un 1.520% per damunt del valor real de cada peça.

Els rumors sobre l'origen real de la col·lecció artística dels Blasco Ciscar no són nous. Ara, però, van acompanyats d'una sèrie de proves que demostrarien la comissió de diversos delictes.

→ Com ha informat el diari *Levante-EMV*, la policia té dades segons les quals l'IVAM hauria abonat més de 3,1 milions d'euros per 77 obres de l'escultor Gerardo Rueda, mort el 1996. L'àrea d'Intervenció de la Generalitat Valenciana, però, va calcular el cost d'aquest material en poc més de 300.000 euros. La investigació s'ha estès al fill d'aquell, José Luis Rueda, perquè se sospita que també podria haver-se enriquit il·legalment a partir dels sobre costos.

D'altres autors que van exposar a l'IVAM i que tenen una exposició permanent a la mansió de la Ribera són Antonio de Felipe, José Sanleón, Miquel Navarro o el castellanenc Juan García Ripollés, molt ben relacionat amb el PPCV. Cal recordar que va ser l'autor de l'escultura que presideix l'entrada a l'aeroport de Castelló, inspirada en l'ara empresonat Carlos Fabra i coronada per un avió.

Fonts consultades per EL TEMPS confirmen l'exuberància artística de la finca familiar d'Aigües Vives, una de les moltes propietats de què disposen a Va-

lència, Picanya o Benicàssim. Més d'una trentena, entre tots dos.

A Villa Consuelito, la de la Barraca d'Aigües Vives, al marge dels quadres exposats, hi ha un magatzem amb un centenar més. Al costat, una sala gran de jocs –un billar a tres bandes, per exemple– i una televisió amb un equip de so de luxe per poder sentir-se com al cinema. A les prestatgeries, tot d'exemplars històrics del diari *Las Provincias* i figuretes i col·leccions de les que regala als lectors per la compra del diari. I una composició ben curiosa, amb sis quadres que tenien una lletra cadascú a dins, en què es podia llegir: IDIOTA [sic].

Al jardí, a més de les escultures de Ripollés i d'Eladio de Mora (d'Emo), hi havia un enorme i espectacular Ferrari d'acer inoxidable taxat en 18.000 euros. Si fa no fa, de mida real. "Un caprici" d'ella, deien que era.

Era fàcil veure els camions de l'empresa de transports que contractava l'IVAM aparcats a la porta de Villa Consuelito. A la casa d'Aigües Vives, Blasco i Ciscar passaven els caps de setmana i

l'estiu, per tal de desconnectar de València, tot i que la seua vivenda selecta, a escassos metres del Palau de la Música, tenia un accés fàcil al llit vell del riu Túria, el pulmó verd de la ciutat. Però el xalet no hi té res a veure: disposa d'una piscina coberta i una altra de descoberta, de jacuzzi i de pista de tennis.

Futur negre

Diffícilment podran gaudir-ne aquest estiu, i l'estiu vinent i el següent. La situació processal de Consuelo Ciscar està cada dia més complicada, i les maniobres per tal d'escapolir-se'n no tenen efecte.

Així, l'intent de canviar de jutjat d'instrucció no ha tingut èxit. Els advocats de Ciscar no volien que el número 21, que ja va instruir el cas *Cooperació*, investigara ara la seua clienta, per entendre que podia estar *contaminat*. També han demanat el sobreseïment de la causa sota l'argument que alguns dels fets ja havien prescrist, però el cas té unes arrels molt llargues que no sols afecten Consuelo Ciscar. L'empresari del

VISCA ZAPLANA! Ciscar i Blasco, a les Corts valencianes el dia que Eduardo Zaplana va ser investit, per segona vegada, president de la Generalitat. Corria l'any 1999. Més tard ell seria conseller i ella directora de l'IVAM.

transport Enrique Martínez, propietari de Valsatrans SL, Sakvitur SL i Logística del Arte SL, tres de les mercantils que l'IVAM feia servir per al trasllat de material, en un correu electrònic que també ha tret a la llum el diari *Levante-EMV*, demana a Juan Carlos Lledó, mà dreta de Ciscar a l'IVAM i també encausat, que li tire "un cablecito" amb unes "facturitas". Tot en diminutiu, en contrast amb la festa grossa que li prometia a canvi, si tot anava bé, des de la seua residència de l'Havana: "Lo celebraremos con un buen ron".

La nau de Bétera (Camp de Túria) on hi havia la documentació de les tres empreses de Martínez va quedar destrossada com a conseqüència d'un assalt

molt misteriós. A més d'alguns papers que hi havia per terra, la policia no va poder recollir gaire informació. A l'IVAM –a més de Ciscar i Lledó, estan imputats la responsable d'exposicions, Raquel Gutiérrez; el de publicacions, Norberto Martínez, i el de gestió interna, Juan José Bría– els investigadors sí que han pogut buidar els ordinadors per tal d'obtenir tanta informació com siga possible.

La situació és insostenible. El president del CVC, Santiago Grisólia, va comentar la setmana passada la conveniència que Ciscar s'aparte de la institució, si més no temporalment, fins que es depuren les responsabilitats escaients.

Per deixar-li ben clar que no en vol saber res, Grisólia, president des de

PUIG VOL QUE EL MINISTERI APORTE «DE MANERA IMMEDIATA» LA TAXACIÓ DE 13 OBRES

l'etapa del PPCV, ha aturat l'exposició del pintor Ignasi Pinazo prevista a la seu de l'organisme i que ella havia gestionat directament. Les fonts del CVC consultades per EL TEMPS expliquen que fins i tot els membres designats pels populars marquen distàncies amb l'ex-directora de l'IVAM.

El president valencià, Ximo Puig, tampoc no contemporitza gens. Ha exigit al Ministeri de Cultura que aporte "de manera immediata" l'informe de valoració de les 13 obres d'art que va requerir-li el jutjat el mes de novembre. El Ministeri sap que l'informe pot ser demolidor, i amb Rita Barberà en flames, només calia un altre incendi a València. Massa *caloret*, deuen pensar. •

CONSELL VALENCIÀ DE CULTURA

23 d'abril
Dia del Llibre

***“Els llibres no substitueixen la vida,
però la vida tampoc no substitueix els llibres”***

**Joan Fuster
(membre del CVC 1987-1992)**